

Orlí hnízdo – Kehlstein

Orlí hnízdo je neoficiální název pro horské útočiště Adolfa Hitlera a jeho nejvěrnější spolupracovníky, které se nachází poblíž městečka Berchtesgaden. V oficiálních materiálech toto místo hledejte spíše pod názvem Kehlsteinhaus. V době, kdy miliony nevinných lidí umíraly, jezdili nacisté odpočívat do idylické horské vesničky Obersalzberg.

Orlí hnízdo je pouze malou částí toho, co se pod tímto názvem skrývalo v době své největší slávy. Nacházel se zde totiž rozsáhlý komplex několika budov, které byly vzájemně propojeny podzemními tunely a štolami.

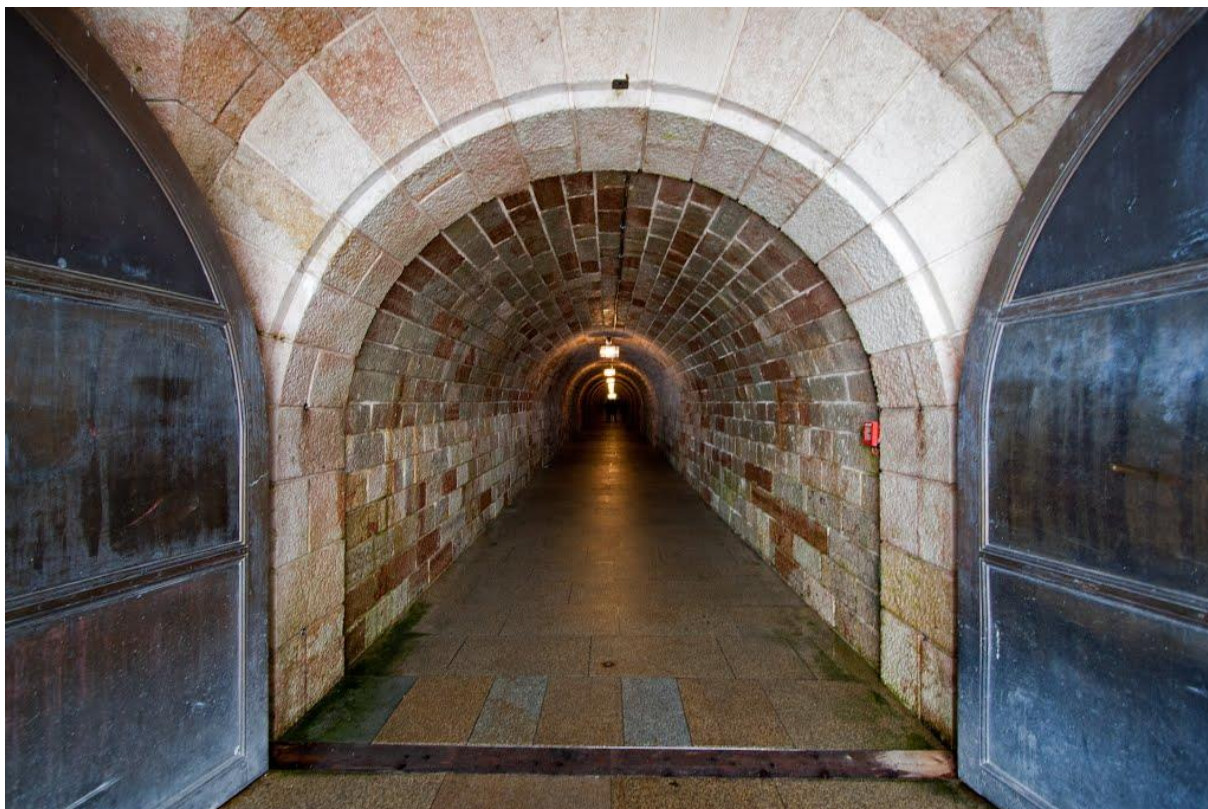

Kehlstein Teehaus a je vybudován ve výšce 1834m nad mořem. Myšlenka vzniku této budovy vznikla v roce 1937, kdy se Martin Bormann (tehdejší reichsleiter) nadchl pro myšlenku postavit na vrcholu hory Kehlstein budovu pro odpolední dýchánky při čaji. Stavba měla být zároveň i jako dárek k 50. narozeninám Adolfa Hitlera.

Celý projekt byl velmi náročný, protože kromě stavby samotné budovy zahrnoval zároveň i vybudování přístupové silnice z horské vesničky Obersalzberg (areál orlího hnízda), vjezdový

tunel do útrob skály a výtah pro 12 osob. U vstupu do výtahu byla ještě vybudována čekací místnost s kopulí o maximální výšce 6,5m.

Na stavbu projektu Orlího hnízda bylo použito materiálů z celého Německa. Pracovali na něm nejlepší architekti, inženýři a dělníci z celé země. Náklady na stavbu se vyšplhaly zhruba do výše 30 miliónů říšských marek, která by dnes odpovídaly asi 120 miliónům eur (3 miliardy korun).

Jako stavební dělníci zde tehdy nepracovali zajatci ani vězni, nýbrž více než tři tisíce dobře placených německých, rakouských a italských dělníků, kteří tu prý měli k odpočinku od práce k dispozici dokonce utajený nevěstinec s francouzskými a italskými prostitutkami.

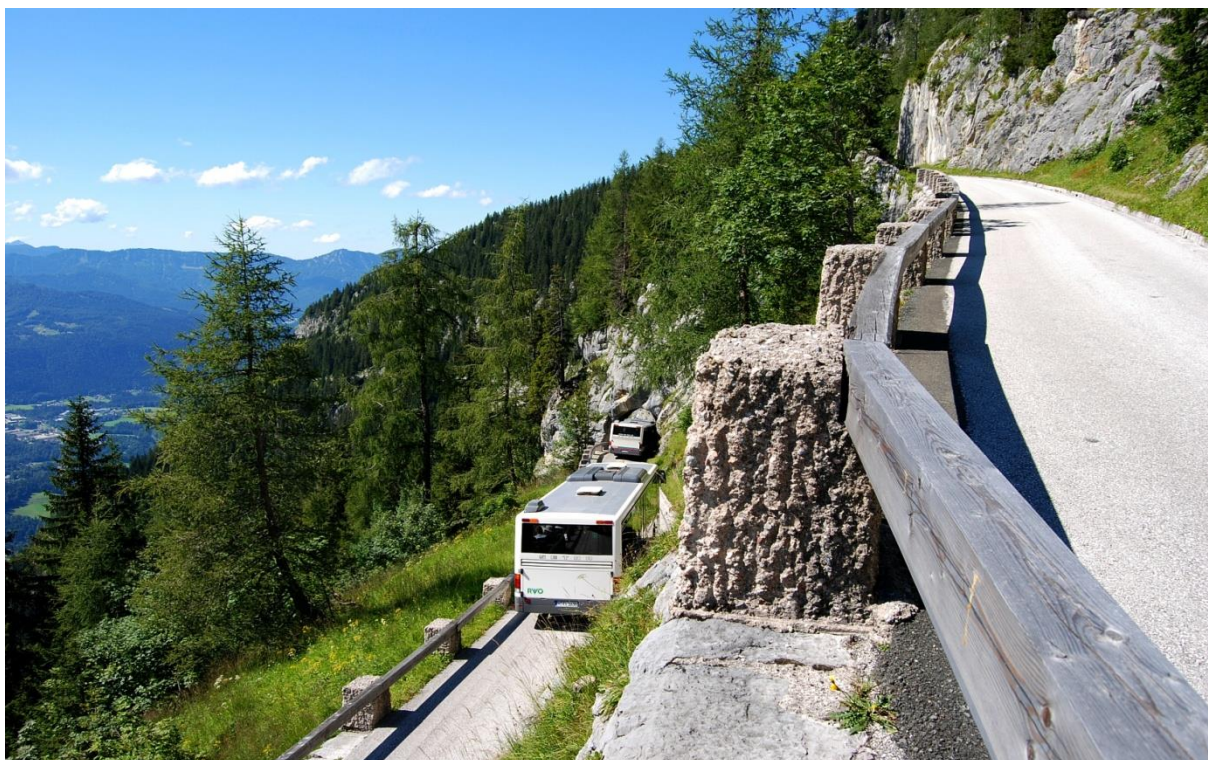
Vybudování sídla na vrcholku hory Kehlstein mělo demonstrovat velikášskou představu toho, že ve Třetí říši není nic nemožné a německý dělník nebo inženýr je schopen čehokoli. Pracovalo se ve dne v noci, za každého počasí a celá stavba tak trvala pouhých třináct měsíců.

Kamenné kvádry pro opěrné zdi, mosty a tunely tvarovali ustavičným bušením kladiva do majzlíků. Už beztak těžkou práci jim znesnadňovaly klimatické podmínky. Nebezpečím byl kluzký sníh, padající laviny a kamení. Pracovalo se ve třech směnech. Ubytovací a stravovací zařízení se zřizovala pod skalními převisy a na sutinách. Za dozoru a v nelidských podmínkách dělníci plnili denní penzum. Ke stále vyšším výkonům je tlačil zfanatizovaný vedoucí stranické kanceláře Martin Bormann, Hitlerův správce majetku a blízký spolupracovník. Z jiného úhlu pohledu, dělníci dostávali za svoji dřinu vysoké odměny a různé sociální jistoty. Stavba měla nejvyšší prioritu. Hospodárnost šla stranou. Cíl byl jediný možný - stavbu dokončit do 50. narozenin Adolfa Hitlera.

Přístupová cesta dlouhá 6,5km byla vybudována za pouhých 13 měsíců. A i přes velmi náročný terén je tvořena pouze jednou „vracečkou“ (zatáčkou o 180°) a pěti tunely o celkové délce 277 metrů. Silnice má šíři 4m a překonává 700 výškových metrů. Silnice patří k nejúžasnějším silničním stavbám na světě a která podle mínění mnoha expertů předběhla o mnoho let svoji dobu.

Budova připomíná větší horský hotel a byla budována současně s přístupovou cestou. Užívat se začala v roce 1938. Budova byla zamýšlena jako tiché soukromé útočiště pro Hitlera, který měl svoji rezidenci v nedalekém Berghofu. Je však určitou ironií, že Hitler toto místo navštívil jen zhruba desetkrát v životě – na vině byla především jeho averze k řídkému vzduchu a také strach z výšek. Právě tento nezáměr ze strany Führera patrně uchránil Orlí hnízdo před podobným osudem, jaký postihl Berghof a další stavby umístěné v blízkém okolí.

V daleko větší oblibě měla toto místo Hitlerova milenka Eva Braunová, která se sem jezdila opalovat a také tu pořádala nejrůznější oslavy a party.

Jednou z těch největších byla svatební hostina její sestry Gerty Braunové, která se vdala za Himmlerova důstojníka Hermanna Fegeleina. Ani na této akci však Hitler nebyl přítomen.

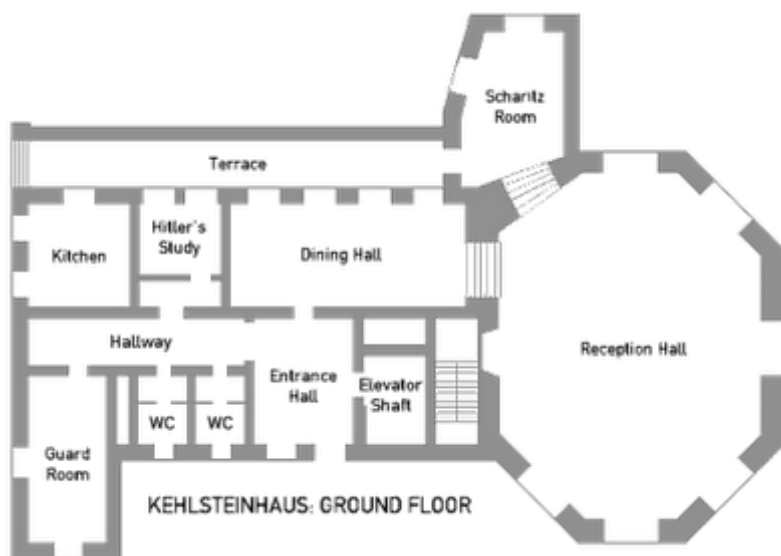
„Orlí hnízdo“ bylo využíváno jen výjimečně – tehdy, když chtěl Hitler zapůsobit na důležité návštěvy. I samotný název této usedlosti použil poprvé francouzský vyslanec, který sem byl

pozdán v roce 1938. Nacisté říkali horskému sídlu prostě Kehlsteinhaus (podle hory Kehlstein, na které stojí) nebo „D-Haus“ – „Diplomatický dům“.

Původní interiér je vytvořený z metr tlustých žulových zdí.

Hlavní místností je takzvaný oktagon, velká osmihranná síň s krbem, dnes sloužící jako restaurace. K ní přiléhá pokoj Evy Braunové a prosklená galerie s nádherným výhledem. V Kehlsteinhausu se ale nespalo, vše bylo zařízeno jen na denní pobyt návštěv, takže poslední místností je jídelna a toalety.

Většina původního nábytku byla již dávno rozebrána, ale něco přeci jen zůstalo – třeba ohromný mramorový krb, dárek Hitlerovi od Mussoliniho.

Přímo u horního stanoviště autobusů je vstup do tunelu na jehož konci se nachází výtah, který vás rychlostí 3m za sekundu vyveze přímo do útrob budovy. Pokud se do výtahu bojíte, můžete nahoru i pěšky.

Výhled po okolí stojí zato. Můžeme vidět horský masív Watzmannu, ale i část jezera [Königssee](#).

